

се задържаха здраво на позицията. Към 18 часа противникът отъ к. 2368 обхвана чувствително дѣсния флангъ и почна да бие въ тилъ дружината.

Въ 18 часа командирътъ на дружината получи заповѣдъ отъ командира на бригадата да се оттегли на к. 1881. Отстъплението бѣ много трудно. Единствено мѣсто покрай Тжпата чука (западно отъ Инзовата чука), отдето можеше да се отстъпи, и то на фронтъ не по-широкъ отъ 50 метра, се държеше подъ силенъ преграденъ артилерийски и пушеченъ огънь. Капитанъ Александровъ заповѣда: 10/11-а рота да заеме Тжпата чука съ фронтъ къмъ северозападнитѣ склонове на к. 2368 и да задържа настѣпващия въ тази посока противникъ; 3/43-а рота да заеме позиция и задържа противника, настѣпващъ по североизточнитѣ склонове на к. 2368. Къмъ 18:30 часа падна гжста мъгла. 11/11-а рота получи заповѣдъ презъ гжстата мъгла да се измъкне и заеме позиция на югоизточнитѣ склонове на к. 1881, да открие огънь и задържа настѣпващия въ тази посока противникъ. Презъ нощта, подъ прикритието на 10/11-а и 3/43-а роти, като остави малки отдѣления за прикриване отъ тила, дружината почна да се оттегля по дола на притока на р. Биюкъ дере и едва успѣ къмъ полунощ да се измъкне на к. 1881.

Тукъ командирътъ на бригадата полковникъ Богдановъ изказа на командира на 3-а дружина благодарността си за храброто държане на всички чинове отъ дружината и за отличното изпълнение на възложената задача. Дружината се установи на почивка на северозападния склонъ на к. 1881. Завалѣ проливенъ дъждъ, който изтегляше и последнитѣ сили на шепата сѣнки защитници.

Въ днешния бой се отличиха: полковникъ Христовъ, капитанъ Александровъ, капитанъ Кутевъ, поручикъ Дипчевъ, поручикъ Марковъ, поручикъ Недевъ, поручикъ Бозаджиевъ, поручикъ Коеджиковъ, поручикъ Зидаровъ, подпоручикъ Халачевъ, фелдфебелътъ Мудевъ, който командуваше въ този день 3-а рота.

Загуби на полка: раненъ офицерскиятъ кандидатъ Поповичъ Михаилъ; плененъ ранениятъ поручикъ Зидаровъ Янко — началникъ на телефонната команда; въ неизвестностъ: подпоручикъ Казанлиевъ Тома, командиръ на 4-а рота, и стар. подофицеръ отъ школата на запасни офицери Дойчевъ Дойчо, родомъ отъ гр. Сливенъ — кандидатъ инженеръ. Токущо излѣзълъ отъ Скопската школа, този даровитъ момъкъ влѣзе въ боеветѣ на Каймакчаланъ въ най-голѣмата имъ ожесточеностъ, въ които младиятъ Дойчо показва чудеса отъ храбростъ и доказа на старитѣ бойци, че въ боя е равенъ на тѣхъ. Какво стана съ него следъ жестокия бой на 1 октомврий на в. 2368 само върхътъ знае.

Воиници: убити 35, ранени 102, въ неизвестностъ 28, пленени 5, контузени 4. Всичко 176.

Заклучителни думи
за Каймакчалански-
тѣ боеве

11-и Сливенски полкъ започна на 17 августъ епичнитѣ Каймакчалански боеве и ги изнесе на плещитѣ си докрай съ честъ и достоинство.

Повече отъ 55 разнокалибрени орждия, стотици минохвъргачки, гранатохвъргачки и автоматични пушки въ продължение